

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber.

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 8/2 90. Første behandling 8/3 90. Betænkning 10/5 90).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Under udvalgsbehandlingen af dette forslag er der foretaget henvendelse til Det danske center for Menneskerettigheder, og Det danske center for Menneskerettigheder har afgivet et responsum om lovforslaget. Jeg vil tillade mig at citere fra denne henvendelse, og samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke i mindste grad har gjort indtryk på det flertal af partier, der står bag forslaget og indstiller det til vedtagelse.

»Det danske center for Menneskerettigheder mener, at når private personer giver tilskud til politiske partier, så bør en offentliggørelse af deres navne begrænses til enkeltstående tilfælde, hvor der betales meget betydende bidrag.«

Det citerer jeg først, fordi det går imod det ændringsforslag fra Fremskridtspartiet, som SF selv har støttet, fordi vi mener, at man bør kunne stå ved det som person. Jeg har dog i mit betækningsbidrag skrevet, at jeg vil være villig til at sætte en eller anden grænse; og det tror jeg såmænd også Fremskridtspartiet vil. Det behøver ikke være hver lille hundrekroneseddel, man giver, men hvis det er et beløb af en vis størrelse, så skal det være med navns nævnelser. Det er Menneskerettighedscenteret altså enig i.

Videre skriver Menneskerettighedscenteret:

»Princippet om en vis anonymitet i henseende til personidentificerbarhed betinger imidlertid, at de i regnskaberne indeholdte kategorier af tilskud på anden måde må gøre det muligt for borgerne og vælgerne at danne sig et reelt indtryk af de afhængighedsforhold, de politiske partier måtte stå i.«

Og så kommer det vigtige:

»I den forbindelse synes opregningen i forslagens § 3 mindre hensigtsmæssig, idet kun hovedtal for de 5 nævnte grupper skal offentliggøres. Navnlig de under punkt 5 nævnte organisationer« – og jeg skal sige, hvem det er, det er internationale organisationer, kollektive private sammenslutninger, faglige organisationer, erhvervsorganisationer, erhvervsvirksomheder og fonde og foreninger – »synes så relevante, at en mere detaljeret opdeling og særskilt opgivelse af tal for enkelte grupper synes af væsentlig betydning, herunder om tilskud er givet af offentlige eller private institutioner, af arbejdsgiver- eller arbejdstagerorganisationer, virksomheder og erhvervsorganisationer.«

Det er, hvad Menneskerettighedscenteret svarer, når vi spørger om forslaget. Alligevel indstiller et stort flertal af partier lovforslaget til vedtagelse uden så meget som at have ofret dette responsum opmærksomhed.

Det var afsnittet om de politiske partiers regnskaber. Når det drejer sig om private bidrag til politiske partier, skriver Menneskerettighedscenteret – jeg citerer stadig væk fra responsumet side 9:

»Partistøtte gennem faglige organisationer per capita bør så vidt muligt kun ske på grundlag af det enkelte medlems positive tilsagn. Manglende samtykke bør, hvis samtykket skal have reel betydning, medføre en reduktion i pågældendes kontingent til foreningen eller på anden måde have en reel indflydelse på for-